

Књига пророка Данила – број петнаест

Друга глава Данилова – сажетак и закључак, други део

Jeff Pippenger

2023-12-10

Крајем јула 2023. године, глас у пустињи почео је да вапије мртвим сувим костима, као што је представљено Даниловим одласком к Ариоху и обавештавањем да разуме „тајну“.

Данило, у односу на Ананију, Мисаила и Азарију, представља Илијиног весника, а Илијина порука открива да су Божји људи, разумели они то или прихватили или не, већ под проклетством.

А сада, о свештеници, ова заповест је за вас. Ако нећете слушати, и ако не узмете к срцу да дате славу имену мојему, вели Господ над војскама, пустићу на вас проклетство, и проклећу ваше благослове; да, већ сам их проклео, јер не узимате то к срцу. Малахија 2:1, 2.

„Свештеници“ последњих дана, према Петру, јесу заветни Божји народ који раније није био заветни Божји народ. То су они који су јели од „скривене књиге“ када је силни анђео из Откривења осамнаест сишао 11. септембра 2001. године. Ипак, према Малахији, они су под проклетством.

Ако сте, дакле, окусили да је Господ благ. Приступајући к Њему, камену живом, који људи, истина, одбацише, али који је од Бога изабран и драгоцен, и ви се, као живо камење, зидајте у дом духовни, у свештенство свето, да приносите жртве духовне, угодне Богу кроз Исуса Христа. Зато и стоји у Писму: Ево, полажем у Сиону крајеугаони камен, изабран, драгоцен; и који верује у њега неће се постидети. Вама, дакле, који верујете, он је драгоцен; а онима који су непокорни: камен који одбацише зидари, тај постаде глава од угла, и камен спотицања и стена саблазни за оне који се спотичу о Реч, будући непокорни; на шта су и одређени. А ви сте род избрани, царско свештенство, народ свети, народ задобијен, да објавите врлине Онога који вас је из таме позвао у своју чудесну светлост; ви који некада не бисте народ, а сада сте народ Божији; који не бисте помиловани, а сада сте помиловани. 1. Петрова 2:3–10.

„Свештеници“ последњих дана јесу они који су „окусили да је Господ добар“. „Некада“ „нису били народ, а сада су народ Божји“. То су они који су пронашли „живи камен“, који „људи, додуше, одбацише, али га Бог изабра, и драгоцен је“. Тај камен су „седам времена“ из Левитске двадесет и шесте главе, која су „градитељи“ милеритског покрета „одбацили“ 1863. године. Милеритски „градитељи“ сазидали су храм током четрдесет и шест година, од 1798. до 1844, али су потом изабрали да одбаце „умножење знања“ о „седам времена“ које је дошло 1856. године.

Народ мој гине због недостатка знања; пошто си ти одбацио знање, и ја ћу одбацили тебе, да ми више не будеш свештеник; пошто си заборавио закон Бога својега, и ја ћу заборавити децу твоју. Што их је више било, то су више грешили против мене; зато ћу

славу њихову претворити у срамоту. Осија 4:6, 7.

„Свештеници“ последњих дана прихватили су поруку о „седам времена“ када су, после 11. септембра 2001. године, били повраћени на старе стазе адвентизма. Окусили су поруку скривене књиге, и она је била „драгоцена“. Ипак, Малахија каже да су свештеници последњих дана „проклети“, а, наравно, „седам времена“ јесте проклетство. Они су под проклетством „седам времена“, јер су поновили грехе својих отаца. Малахија каже да су свештеници оскрнавили Божје име приносећи „оскврњен принос“. Тај принос било је предсказање за 18. јул 2020. године.

Јер ће од истока сунчевога до запада његова име моје бити велико међу незнабошцима; и на свакоме месту приносиће се кад имену мојему, и дар чист; јер ће име моје бити велико међу народима, говори Господ над војскама. А ви га скврниите говорећи: трпеца је Господња оскврњена, и род њезин, јело њезино, презирања је достојно. Говорите још: Гле, каква досада! и презирете га, говори Господ над војскама; и доносите отето, и хромо, и болесно; тако приносите дар: хоћу ли то примити из ваше руке? говори Господ. Него да је проклет варалица, који у стаду своме има мужјака, па се заветује, а приноси Господу што је покварено; јер сам ја цар велики, говори Господ над војскама, и име је моје страшно међу народима. А сада, о свештеници, вама је упућена ова заповест. Ако не послушате, и ако не узмете к срцу да дате славу имену мојему, говори Господ над војскама, послаћу на вас проклетство, и проклећу благослове ваше; и већ сам их проклео, јер не узимате к срцу. Ево, покварићу вам семе, и разасућу вам балегу по лицу, балегу од празничних жртава ваших, и однеће вас с њом. И познаћете да сам вам послао ову заповест, да би завет мој био с Левијем, говори Господ над војскама. Малахија 1:11–2:4.

Завет с Левијем јесте симбол верности Левита у испиту жига звери, у побуни око Ароновог златног телета. Левити у књизи пророка Малахије, које чисти весник завета, очишћени су да би принели „принос“ у праведности. Тај принос јесте порука Христовог имена, које је Његов карактер.

„Свет је обавијен тамом погрешног схватања Бога. Људи губе познање о Његовом карактеру. Он је био погрешно схваћен и погрешно протумачен. У ово време треба да се објави порука од Бога, порука која својим утицајем просветљује и својом силом спасава. Његов карактер треба да буде објављен. У таму света треба да засија светлост Његове славе, светлост Његове доброте, милости и истине.

„Ово је дело које је пророк Исаија изложио речима: ‘Јерусалиме, који јављаш добре гласе, подигни глас свој силно; подигни га, не бој се; реци градовима Јудиним: Ево Бога вашег! Ево, Господ Господ долази с моћном руком, и мишица Његова владаће за Њега; ево, плата је Његова с Њим, и дело Његово пред Њим.’ Исаија 40:9, 10.“

„Они који чекају долазак Женика треба да кажу народу: ‘Ево Бога вашег.’ Последњи зраци светлости милости, последња порука милости која треба да буде дата свету, јесте откривење Његовог карактера љубави. Деца Божја треба да објаве Његову славу. У свом сопственом животу и карактеру треба да открију шта је Божја благодат учинила за њих.“

Христове поуке, 415.

Малахијини свештеници приносили су принос који је скрнавио Божје име. Тај принос представља поруку, а порука из Нешвила од 18. јула 2020. године била је искварен принос. Био је искварен побуном која се огледала у занемаривању пророчке заповести да „времена више неће бити“, коју је дао сам Христос у Откривењу 10.

И анђео кога видех где стоји на мору и на земљи подиже руку своју ка небу, и закле се Оним који живи у векове векова, који створи небо и оно што је на њему, и земљу и оно што је на њој, и море и оно што је у њему, да времена више неће бити. Откривење 10:5, 6.

„Жртва праведности“ која је представљена Левитима у трећем поглављу Малахије јесте као жртва у данима старине, и она представља поруку. „Некадашње године“ представљају чистоту поруке која је проузроковала прво разочарање у милеритској историји. Искварена жртва представља искварену поруку од 18. јула 2020, ипак то је и даље паралелни догађај.

И седеће као онај који топи и чисти сребро; и очистиће синове Левијеве, и пречистиће их као злато и сребро, да би приносили Господу принос у правди. Тада ће принос Јудин и Јерусалимов бити мио Господу, као у старе дане и као у пређашње године. Малахија 3:3, 4.

„Проклетство“ које је препознато у Малахији представља испит признавања онога што Илија представља. Ми који се сада будимо морамо разумети да се стварност проклетства од „седам времена“ испунила на нама у побуни коју смо испољили износећи грешно предсказање за 18. јул 2020. године. Такође морамо још једном одлучити коју пророчку методологију бирамо да једемо. Два сведока ове чињенице, а има и других, могу се наћи у Малахијином приказу Илије који треба да дође, а такође и у самој Илијиној историји. Илија је јасно показао да ће постојати само једна исправна порука и методологија.

Илија Тесвићанин, од становника Галадских, рече Ахаву: Тако да је жив Господ Бог Израилев, пред којим стојим, неће бити ове године ни росе ни дажда, осим по мојој речи. 1. Царевима 17:1.

Малахија је указао на „проклетство“ под којим се налазе Божји свештеници у раздобљу када се појављује коначни Илија, у вези с проклетством повезаним с Божјим десетком. „Проклетство“ десетка код Малахије представља одлуку од стране Божјег народа, јер, да би уклонили проклетство под којим се већ налазе, они морају одлучити где и шта је „спремиште“.

Ево, ја ћу послати свога гласника, и он ће приправити пут преда мном; и изненада ће доћи у свој храм Господ, кога тражите, и гласник завета, коме се радујете: ево, доћи ће, вели Господ над војскама. Али ко ће поднети дан његова доласка? и ко ће опстати кад се он јави? јер је он као огањ топиочев и као сапун белиочев. И сешће као онај који топи и пречишћава сребро; и очистиће синове Левијеве, и прекаљиваће их као злато и сребро, да би приносили Господу принос у правди. Тада ће принос Јудин и јерусалимски бити

мио Господу као у древне дане и као у пређашње године. И приступићу вам на суд; и бићу брз сведок против врачара и против прељубника и против оних који се лажно заклињу, и против оних који закидају најамника у његовој плати, удовицу и сироче, и који странца одвраћају од његовог права, и не боје ме се, вели Господ над војскама. Јер ја сам Господ, не мењам се; зато ви, синови Јаковљеви, нисте истребљени. Још од дана отаца својих одступате од мојих уредаба и не држите их. Вратите се к мени, и ја ћу се вратити к вама, вели Господ над војскама. Али ви рекосте: У чему да се вратимо? Хоће ли човек закидати Бога? А ви мене закидате. А говорите: У чему те закидасмо? У десецима и приносима. Проклетством сте проклети, јер ме закидате, ви, сав овај народ. Донесите све десетке у спремиште, да буде хране у мом дому, и окушајте ме сада у томе, вели Господ над војскама, нећу ли вам отворити уставе небеске и излити на вас благослов да неће бити доста места да га примите. И запретићу прождрљивцу ради вас, те вам неће кварити род земаљски; нити ће вам лоза у пољу побацити плод пре времена, вели Господ над војскама. Малахија 3:1–11.

Господ се не мења, нити мења методологију. Шта год „проклетство“ могло бити или не бити, оно је представљено Малахијиним проклетством „десетка“; десетак треба донети у ризницу, са сврхом да буде „хране“ у Божјем дому. Та чињеница захтева да се донесе одлука о томе шта је „ризница“, и шта је била храна коју је Вилијам Милер представљао у покрету првог анђела, а која је била праслика хране која се имала јести у покрету трећег анђела? Један од симбола те хране јесу „киша“ и „роса“.

Чујте, небеса, и говорићу; и слушај, земљо, речи уста мојих. Наука моја нека се спусти као дажд, беседа моја нека се лије као роса, као ситна киша по младој трави и као плљусак по зелени: јер ћу објавити име Господње; подајте величанство Богу нашем. Он је Стена, дело је његово савршено; јер су сви путеви његови правда; Бог је истине и без неправде, праведан је и истинит. Поновљени закони 32:1–4.

Да ли је Илија заиста мислио оно што је рекао Ахаву? Да ли је заиста мислио да у последњим данима, када наступи савршено испуњење Илијиног покрета и поруке, „неће бити ни росе ни дажда ових година, осим по мојој речи“? Да ли се „дажд“ за који Илија говори да ће бити задржан, осим по његовој речи, подудара са „даждом“ који Малахија обећава као благослов?

Донесите све десетке у спремиште, да буде хране у дому мојему, и окушајте ме сада у томе, вели Господ над војскама, нећу ли вам отворити уставе небеске и излити на вас благослов, те неће бити места да га примите. Малахија 3:10.

И да ли „проклетство“ неосвећеног „приноса“ „свештеника“, и злоупотреба „десетка“ која је већ настала, такође представљају „проклетство“ „седам пута“?

Крајем јула 2023. године почели смо да објављујемо чланке који су, у суштини, понављање поруке која се налази у низу проучавања под називом Авакумове таблице. Разлика у садашњем излагању јесте у томе што је после 18. јула 2020. године Господ почео да нека од старих учења ставља у ново светло.

Почео је да открива ствари које су ми изгледале дубоке, али сам лично био отуђен и неспреман да будем у додиру са делом које ми је раније било поверено да извршим. Од 19. јула 2020. разумео сам да је предсказање претходног дана било погрешно и да сам лично за то грешно предсказање и његове ужасне последице био одговорнији од било које друге особе.

Затим сам у јулу 2023. био савладан осведочењем да, упркос мом потпуном неуспеху као вође Божјег покрета трећег анђела, треба бар да почнем да записујем оно што сам дошао да разумем од јула 2020. године. Одлучио сам да ставим у писани облик оно што ми је било откривено од греха 18. јула 2020, а затим да то унесем у јавни запис, пре него што будем положен на починак.

За три месеца од јула, више од седамдесет земаља широм света сада прати ове чланке. Да, неке их несумњиво прате из несветих побуда и са несветом намером, али не све. Налазимо се на прагу покретања програма који ће ове чланке учинити доступним на свим главним језицима планете Земље, јер су у овом тренутку те више од седамдесет земаља приморане да о овим истинама разматрају једино на енглеском језику.

Већ сада радимо на томе да помогнемо неким широм света, који немају начина ни средстава да много учине са овим истинама, и питам се да ли Малахијино „складиште“, које има јасно одређену сврху да обезбеђује „храну“ у Божјем дому, можда не указује на дело ширења истине које проистиче из ових чланака још од јула 2023. године?

У следећем чланку започећемо наше разматрање трећег поглавља Књиге пророка Данила.

„Живимо у посебном раздобљу историје ове земље. Велико дело мора бити извршено за врло кратко време, и сваки хришћанин треба да узме удела у подупирању овога дела. Бог позива људе који ће се посветити делу спасавања душа. Када почнемо да схватамо какву је жртву Христос поднео да би спасао свет који пропада, видеће се силна борба за спасавање душа. О, када би све наше цркве увиделе и схватиле бескрајну Христову жртву!“

„У ноћним виђењима, преда мном су пролазили призори великог реформаторског покрета међу Божјим народом. Многи су славили Бога. Болесни су били исцељивани, и друга чуда су се догађала. Видео се дух посредничке молитве, као што се показао пре великог Дана Педесетнице. Стотине и хиљаде су се могле видети како посећују породице и како пред њима отварају Божју реч. Срца су била осведочавана силом Светога Духа, и показивао се дух истинског обраћења. На све стране врата су се широм отварала за објављивање истине. Изгледало је као да је свет обасјан небеским утицајем. Велики благослови били су примљени од стране истинског и понизног Божјег народа. Чула сам гласове захвалности и хвале, и изгледало је као да се збива реформа какву смо видели 1844. године.“

„Ипак, неки су одбили да се обрете. Нису били вољни да ходе Божјим путем, и када су, да би се Божје дело унапредило, били упућени позиви за добровољне прилоге, неки су се себично држали својих земаљских добара. Ти грамзивци су се одвојили од заједнице

верника.“

„Судови Божји су на земљи, и ми, под утицајем Светога Духа, морамо објавити вест опомене коју нам је Он поверио. Ову вест морамо објављивати брзо, правило на правило, заповест на заповест. Људи ће ускоро бити приморани на велике одлуке, и наша је дужност да се постарамо да им се пружи прилика да разумеју истину, како би могли разумно заузети свој став на правој страни. Господ позива свој народ да ради — да ради озбиљно и мудро — док време милости још траје.“ Testimonies, volume 9, 126.